# *JAIRUS*

*(Jairus)*
*54-0803 · Los Angeles, California, USA, 3.8.1954*

1 …perkeleen vaiheet, hänellä oli viisinkertaiset voimat. Näin on. Mitä, jos tuo mies voisi olla niin antautunut Jumalalle, että hän antaisi… perkele voi antaa hänelle viisinkertaiset voimat, niin mitä ihminen voi tehdä, jos hän on antautunut Jumalalle? Kuinka paljon hänellä sitten on voimaa? Sillä tavalla pyörätuolissa olevat rammat, voivat nousta pystyyn Jumalan voitelussa, ja kävellä. Siinä on se syy; ihmiset ovat antautuneet täysin Pyhälle Hengelle, eivätkä kävele omassa, vaan Pyhän Hengen voimassa.

2 Jeesus lähetti opetuslapsensa pois ja Hän lähti ylös vuorelle katselemaan, kun nämä lähtivät ylittämään järveä. Ajattelen sitä usein ja ajattelen, miten opetuslapset olivat… heidän piti mennä ja panna vene kuntoon. Mutta sen sijaan, että olisivat panneet veneen kuntoon, he vain menivät veneeseen ja lähtivät. He ajattelivat: ”No, siis, eihän siinä mitään. Voimmehan me lähteä sinne etukäteen.” He luottivat veneeseen.

3 Ja minä mietin, että kuinkahan monta kertaa me mahdammekaan lähteä niin, ettei Jeesus olekaan veneessä? Me sanomme: ”No, minä kuulun seurakuntaan, eikö se olekin ihan hyvä?” Se ei riitä. Ei, ei riitä. Jeesuksen pitää olla meidän mukanamme. Riippumatta siitä mikä ohjelma meillä on, Hänen pitää olla mukana. Hän on päävetonaulamme. Hänen pitää olla ajatusten pääkeskipiste, elämän keskipiste. Mitään elämää ei voi tulla muuten, kuin Jeesuksen Kristuksen kautta. Mikään apu ei voi tulla kuin vain Jeesuksen Kristuksen kautta.

4 Mutta, haluan, että te kuuntelette. Näen tuon pikkuveneen lähtevän järvelle; ja Jeesus tulee paikalle ja huomaa, että nyt lähtivät ilman Häntä, Hän välitti heistä silti. Hän kiipesi vuoren laelle ja katseli heitä, kun he puskivat poispäin. Voi tavaton. Jos sinä tai minä olisimme olleet siellä ja joku meidän ystävistämme olisi tehnyt sen, me jättäisimme sellaisen ystävän, mutta Jeesus ei. Riippumatta siitä, mitä me olemme tehneet, Hän on halukas unohtamaan asian, jos me vain tunnustamme sen.

5 Ja minä ajattelen, kuinka monta kertaa me olemme menneet matkoihimme. Ja ajattelen tuota Suurta, joka ei kiivennyt vain vuorelle, vaan

hän nousi Golgatalle; – kunnian valleille, ja Hän istuu koko majesteettisuudessaan tänä iltana, ja katselee kun ajan tuulet heittelevät meitä näissä heiveröisissä paateissamme, kun meitä viskellään sinne tänne järvellä.

6 Mutta järven toisella puolella oli eräs pikkumies, jota olen aina vähän ihaillut ja tuntenut jotakin häntä kohtaan. Haluan, sitten kun pääsen kirkkauteen, haluan kysyä häneltä, miksei hän tullut oikopäätä esiin ja tunnustanut uskonsa heti. Hänen nimensä oli Jairus. Hän oli siellä erään suuren seurakunnan pappi tai–tai paimen, kuten me sanomme. Ja Jairus, niin kuin monet tänään, hän uskoi Herraan Jeesukseen, mutta hänen – hänen seurakuntansa oli vastaan sitä, kun Hän toimi voimassaan. Kuinka monia Jairuksia meillä on tänä iltana [täällä] Los Angelesissa? Sama juttu. Hän uskoi Jeesukseen. Minä nimitän häntä "melkeinuskovaksi".

7 Meillä on kaikkialla melkoinen määrä melkeinuskovaisia. He kyllä haluavat uskoa, mutteivät yksikertaisesti pysty siihen, ihmisten arvostuksen ja sen semmoisen takia. He eivät vain pysty päästämään irti ja antautumaan ja sanomaan: "Minä uskon, että Jeesus Kristus yhä antaa Pyhän Hengen kasteen, voiman, joka vavisutti maailmaa opetuslasten aikana, joka on sama tänäänkin."

8 Uskon, että on. Minä tiedän, että on. Minä tiedän, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja kun, Hänen seurakuntansa rentoutuu ja antaa Jumalan saada väylän ihmisten sydämeen, tullaan näkemään samoja voiman osoituksia ja tekoja, ja me tulemme näkemään herätyksen, joka ravistelee – joka ei ravistele pelkästään Los Angelesia, vaan se ravistelee koko maailmaa ennen Herran Jeesuksen Kristuksen tuloa. Näin on.

9 Minä näen pikku Jairuksen, kun hän – hänet siellä. Näen kuinka papit kokoontuvat ja sanovat: "Siis, kuulkaa, meillähän ei ole mitään tekemistä näitten herätysten kanssa, joita kaikkialla on meneillään. Ei meillä yksinkertaisesti voi olla mitään tekemistä sen kanssa. Siis, muistakaa, se on meidän… Jos joku on sen kanssa tekemisissä, me potkaisemme hänet ulos." No, Jairuksella oli mukava pikku seurakunta, ehkä, niinpä hän ei itse voinut olla tekemisissä sellaisen ryhmän kanssa. Mutta, sydämessään, hän todellakin uskoi Herran Jeesukseen.

10 Ja niin, eräänä päivänä hänen pieni tyttärensä sairastui. Tiedättehän, Jumalalla on keinonsa saada sinut uskomaan, joskus, jos sinä haluat sitä.

Kyllä vain, Hän voi… Hän – kyllä vain, Hän tekee sen… Hän toimii selittämättömillä tavoilla, tuodakseen ihmeitään esiin. Niinpä, tämä pieni tyttö, hän sairastui. Niinpä, ehkäpä ensimmäinen, mitä hän teki – niin kuin se menisi, jonain toisena aikana, hän lähetti hakemaan lääkärin. Ja lääkäri sanoi: "Siis, ehkä minä saan… minä pystyn auttamaan selvittämään tytön," – suokaa anteeksi – "selviytymään päivässä – parissa." Ja niin hän alkoi antaa tytölle kaikkia lääkkeitään, mutta, tytön tila koko ajan vain paheni. Jonkin ajan päästä tuli tuo suuri keskiyön hetki. Lääkäri pyysi Jairuksen oven ulkopuolelle ja sanoo: "Jairus, pastori, herra, valitettavasti minun on kerrottava sinulle, että tyttö elää enää hetken. Hän kuolee." Voin hyvin kuvitella, miltä tuosta pikku kaveriparasta tuntui. Mitäpä luulette, että hänen mieleensä tuli, heti ensimmäisenä? Jeesus –sillä hetkellä. Näin on.

11 Tiedättehän, te ette yksinkertaisesti kaipaa Häntä tarpeeksi kipeästi. Tulee aika, kun te todella tulette kaipaamaan Häntä. Minä toivon, että te löydätte Hänet ennen, kuin kuolette, mutta jos ette, kun te makaatte kuolinvuoteellanne, te tulette varmasti tietämään, että tämä vanhanajan usko on se, mikä kuljetti teidän niiden pimeyden hetkien läpi. Te saatatte ajatella, että tämä on nyt kiihkoilua, ja että ihmiset ovat vähän päästään vialla, mutta odottakaapa siihen asti, kunnes kuolemanenkeli kolkuttaa ovelle. Minä sanon, että kaikki häveliäisyys ja vastahakoisuus ja kylmyys rapisevat pois silloin, tai – te haluatte eroon niistä joka tapauksessa. Aamen.

12 Pankaa merkille, voin nähdä, kuinka tämä kaveri – ja hänen sydämensä alkaa hakata, sanoo: "Tohtori, ettekö te siis voi tehdä mitään lapseni hyväksi?"

13 En. Mikään lääke ei ole tepsinyt ja tyttö on nyt – hänen sydämensä lyö todella hitaasti ja hän on nyt kuolemassa."

14 Voi, voin nähdä, kuinka hän lähtee, ja soittaa vaimolleen ja sanoo: "Kultaseni, siis, kuulehan. Tiesitkö, että täällä päin on meneillään sellainen parantamiskokous-kampanja? Me tiedämme, että meidän seurakuntamme on niitä vastaan, mutta siis mi-mi-minusta tuntuu, että jos me voisimme saada otteen tuosta Jeesus Nasaretilaisesta, Hän saattaisi pystyä auttamaan meitä."

15 No mutta, voin kuulla, kuinka vaimo sanoo: "Siis – siis, kuule, rakkaani, siis, ethän sinä halua tuhota asemaasi ihmisten keskuudessa. Jos lääkäri sanoo, että hän on lähdössä, niin siinä se on sitten."

16 Mutta Jairuksen sydämelle se ei ole siinä. Hän on nähnyt Jeesuksen Kristuksen toiminnassa, ja jokaisen ihmisen sydän, joka on nähnyt, kun Jeesus Kristus toimii, ei voi olla koskaan enää sama. Näin on. Hän tietää, että siinä tapahtuu jotakin, jotakin erilaista. Ja Jairukselle se ei ollut siinä. Eihän toki. Silti, minä saatan nähdä, kuinka hän panee pienen pastorinhatun päähänsä, pikkutakin päälleen, ja livahtaa ulos. Joku oli sanonut – jonkun on täytynyt sanoa hänelle, että Jeesus oli tulossa. Siis, se – sellaista sanomaa on hyvä saarnata tänäkin iltana. Oletteko samaa mieltä? Kuulen, kuinka ihmiset sanovat: "Ai, Hän on tulossa tuolla tien toisella puolella."

17 Ja voin nähdä, kuinka Jairus sanoo: "Nyt minä livahdan ulos."

18 Ja voin kuulla, kuinka joku seurakuntalaisistaan sanoo: "Mihinkä se nuori mies on menossa?"

19 "No, me menemme… minä… siis…ajattelin tässä lähteä ehkä vähän kävelylle."

20 "Tiedätkö mitä. Minä kuulin sen keskustelun. Sinä olet menossa tapaamaan sitä jumalallista parantajaa, joka on tulossa tänne. Siis, muista, minä edustan diakoneja. Ja jos, sen teet, niin seuraavassa yleisneuvostossa", tai, mikä se nyt onkin, "me – potkaisemme sinut ulos." En tarkoittanut sitä, sillä on yleis-… en tarkoittanut sitä sillä lailla; mutta, joka tapauksessa – "No, siis me kirkotamme sinut ensi kerralla." – no mikä se nyt sitten lieneekin, "konferenssissa" tai mikä se onkin. "Me erotamme sinut, jos sinä pelleilet tuon kaverin kanssa, siis, meillä ei ole mitään tekemistä sinun kanssasi." Mutta minä näen kuinka hän [Lasarus] kiemurtelee hetken ja puristaa hänen kättään, ehkä. Mutta, katsokaapa, hänellä oli hätä. Se oli – hänen ainoa toivonsa oli Jeesus Kristus. Aamen. Ainoa, mitä hän voi tehdä, oli mennä Jeesuksen tykö todella pikaisesti, tai hänen tyttärensä tulisi kuolemaan.

21 Voin nähdä kuinka hän livahtaa kadulle, ja hänen seurakuntansa sanoo: "Siellä hän nyt menee. Katsokaa nyt. Häpeäpilkku, katsokaa nyt, mihin meidän seurakuntamme on menossa. Ihmiset joutuvat sotketuksi tuohon fanatismiin." Mutta, tämä kaveri, tuo paimen, veli, hän halusi päästä Jumalan luo. Hän – hän halusi saada otteen jostakusta, joka tiesi, mistä puhui. Kyllä, hän hylkäsi, kaiken teologian ja kaiken, minkä oli oppinut. Se ei merkinnyt sillä hetkellä mitään, hänen lapsensa oli kuolemaisillaan.

22 Oi, miten ihmeellisiä tapoja Jumalalla onkaan saattaa meidät järkiimme, joskus, silloin tällöin; näyttää meille, kuka on Pomo – kaiken kristillisen seurakunnan huolenpidon yläpuolella. Näin on.

23 Ja voin nähdä, kuinka Jairus [hän] livahtaa paikalle, ja voin nähdä, kuinka Jeesuksen vene tulee rantaan, Jeesus nousee, kävelee rantapensaikon keskeltä.

24 Ja siis, ensiksi, – siellä istuu joku pieni nainen, ehkä, neulomassa tai jotakin, ja hän on pantannut maatilansa, lääkäri oli vienyt kaiken, mitä hänellä oli, eikä mikään kyennyt pysäyttämään verenvuotoa, joka hänellä oli. Ja nainen sanoo: "Voi, siellä Hän on. Siis, tuo on se Kaveri, joka saarnaa jumalallista parantamista. Minä en välitä siitä, mitä Hänestä sanotaan, minä uskon Häneen ja jos vain saan kosketetuksi Hänen viittaansa, minä paranen." Siinä sitä ollaan. Siis, sillä tavalla hän ottaisi yhteyttä : jos hän vain saisi kosketetuksi Hänen viittaansa, hän paranisi.

25 Siis, nainen tiesi, että hän ei tulisi saamaan Jeesukselta audienssia ja niinpä, - voin vain kuvitella – kuinka hän tulee alas, pitkin mäenrinnettä tapaamaan Jeesusta, siis. Ja siellä, Jeesus kulkee katua ylös ja ihmiset ylistävät Jumalaa Hänen… suurenmoisista töistään, joita heidän kaupungeissaan oli tehty ja he odottavat näkevänsä, että sielläkin tehtäisiin jotakin.

26 Papit seisoskelevat taka-alalla ja kylmät, muodolliset seurakunnan jäsenet sanovat: "Siis, voi kun te katsoisitte. Katsokaa, millaiset Häntä palvovat; nuo heput tuolta joelta; surkeaa pohjasakkaa; juuri tuollaista, mitä ei ole meidän omassa synagogassamme; tuollaiset Häntä juuri palvovat." No, se on… Hyvä juttu, että Jeesuksella oli kuitenkin joku, joka Häntä palvoi.

27 Niinpä, sitten, näen, kuinka tämä nainen tulee, pujahtaa sinne – kalpeakasvoinen ja –ohuet huulet ja heiveröinen ruumis, ja hän livahtaa sinne. Hän panee neuletyönsä pois ja saapuu paikalle. Ensin hän yrittää puskea itsensä väen läpi ja törmää paimeneensa. Hän sanoo: "Mihinkäs sinä olet menossa?"

28 Nainen sanoo: "Pastori, herra, olen… Istuessani tuolla, jokin sydämessäni sanoi, että jos vain pääsisin koskettamaan Hänen viittaansa…"

29 "No mutta, onpa julkeaa. Uskotko sinä tuollaiseen, senkin jälkeen, mitä sinulle on opetettu?"

30 "Mutta jokin sydämessäni sanoo niin", hän sanoo: "Jospa vain voisin

koskettaa Hänen viittaansa, minä paranisin. Mitä te olette tehnyt minun hyväkseni? Mitä lääkärit ovat minun hyväkseni tehneet? Se on minun ainut toivoni, niin että minä yritän nyt koskettaa Häntä."

31 Jumala, anna tuon kaltainen usko jokaiselle ihmiselle täällä tänä iltana. Anna minun koskea Häntä välittämättä siitä, mitä muut ihmiset sanovat; anna minun koskettaa Häntä. Päästä Hänen luoksensa – se on pääasia.

32 Saatan nähdä hänet. Hän liikahtaa. Paimen sanoo: "Jos sen teet, minä poistan sinun nimesi seurakunnan kirjoista, jos sen teet", kyllä-kyllä.

33 Se oli hänelle samantekevää, hänen sydämensä oli päättänyt. Hän halusi päästä Jeesuksen luo, se oli pääasia.

34 Diakonikunta sanoi: "No selvä. Me pidämme sinua silmällä, jos sinä tulet taas sunnuntaiaamuna, me tuuppaamme sinut ulos."

35 Se oli hänelle samantekevää. Hän tunkeutui väkisin paikalle; ehkä ryömi ihmisten jalkojen välistä ja kaikkea muuta niin, että hän pääsi perille; hän kosketti Jeesuksen viittaa; astui taaemmaksi väkijoukossa näin, ja sanoi: "Siis, juuri tämän minä halusin tehdä."

36 Saatan kuulla kuina fariseus ja… hänen seurakuntansa paimen ja muut sanovat: "Siis, eihän sinussa mikään ole muuttunut."

37 "Te voitte ajatella, ettei mikään ole muuttunut, mutta minä tiedän, että jokin on muuttunut", hän sanoi.

38 Ensiksikin, siis, naisessa liikahti usko, Herra Jeesus kääntyi ympäri ja sanoi – Hän oli tuntenut, että jotakin lähti hänestä johonkin – vähän voimaa – Hän sanoi: "Tyttäreni, sinun uskosi on pelastanut sinut." Aamen. Verenvuoto tyrehtyi siinä paikassa. Naisen usko pysäytti Jeesuksen, naisen usko oli tuonut sen, mitä hän tarvitsi.

39 Näen, kuinka pieni kaveri tulee, katsoo pitkään, kasvot punaisina, silmät myös punaisina pienen tyttären vieressä valvomisesta. Hän tulee vaivihkaa paikalle, ja sitten, hän näkee koko muun papiston, samasta seurakunnasta, johon hän kuuluu, olevan paikalla. "Mitäs minä nyt teen? Jeesus on tuolla, mutta nyt nähdään, miten minulle nyt nauretaan. Nuo näkevät minut tänä iltana, kun menen seurakuntaan, ja näkevät millaisten ihmisten kanssa olen tekemisissä – mutta, minun tyttäreni on kuolemaisillaan. Minun on päästävä Hänen luokseen [Jeesuksen]."

40 Ja niin hän menee; hän sanoo: "Mestari, Herra, tule panemaan kätesi pienen tyttäreni päälle niin että hän paranisi, sillä hän on minun ainoa

lapseni ja hän on tällä hetkellä aivan kuoleman partaalla. Jos Sinä vain tulet, ja panet kätesi hänen päälleen, hän paranee."

41 Siis, siinä hänen uskonsa kätten päälle panemiseen tuli näkyviin. Hän uskoi siihen.

42 Pietari, kun hän oli tuossa veneessä edellisenä iltana, tai sinne päin, ja vedet vain vispasivat sinne tänne ja – ja Jeesus seisoi – käveli vetten päällä, ja he… hän pelkäsi Häntä. Hän ajatteli, että Hän oli – Hän oli kummitus tai jotakin. Hän luuli, että se oli aave. Hän pelkäsi sitä ainoaa asiaa, joka pystyi auttamaan heitä.

43 Asia on samalla tavalla tänäänkin ihmisten kanssa. Se on tänä iltana vialla Amerikassa. Ainoa, mikä voi pelastaa Amerikan täydelliseltä tuholta, on palaaminen Jumalan tykö ja Pyhän Hengen kaste. Asia on täsmälleen näin. Näin on. Ja ihmiset pelkäävät sitä. Näin on. Jumala auta, että me saamme herätyksen, joka ravistelee meiltä kuoret pois päältä. Sitä me tarvitsemme tänä iltana.

44 Sitten, kun Pietari – hän sanoi: "Herra, jos se olet Sinä, käske minun tulla luoksesi vettä pitkin. Sinun Sanasi riittää minulle."

[Liiton-]Arkkia kantavien Pappien usko tuli ilmi siinä, kun heidän jalkansa koskettivat vettä. Heidän uskonsa tuli esiin siinä paikassa.

45 Ja se roomalainen kenturio, jonka ystävä oli sairas, hänen palvelijansa, hän sanoi: "Minä en ole edes sen arvoinen, että Sinä tulisit kattoni alle: sano vain sana; sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minä sanon tälle miehelle: 'tee tämä', niin hän tekee, ja tälle miehelle: 'tee tuo', niin hän tekee sen.

46 Nähkääs, tuo roomalainen tunnisti, että Jeesuksella – Hänen Sanassaan oli voima, jota tarvittiin parantamaan tuo henkilö. Hän tiesi, että Häneen oli sijoitettu Jehova-Jumalan voima. Ja hän tiesi, että mitä tahansa Jeesus sanoikin, Hän hallitsi sillä sairauksia, Hän hallitsi merta, Hän hallitsi maailmankaikkeutta.

47 Juuri sitä Hän on tänä iltana – sama eilen tänään ja ikuisesti. Jos me vain kykenemme tiedostamaan, että Hänen Sanansa on ylivertainen verrattuna mihin tahansa riivaajaan, voimaan, kaikkeen – jokaiseen asiaan, jokaiseen syntiin, jokaiseen tautiin, jokaiseen sairauteen, jokaiseen rampaan nähden. Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ikuisesti. Uskokaa, mitä Hän sanoo.

48 Hän sanoi: "Minä olen toisen vallan alainen, ja minä tiedän, että jo-

kaisen minun alaiseni on toteltava minua; minun sanani on laki ja järjestys – hänen on toteutettava se." Ja hän tiesi, että sairaudet olivat Jeesus Kristuksen jalkojen alla. Kaikki sairaudet olivat Hänen jalkojensa alla.

49 Ja kuinka paljon enemmän sen jälkeen, kun Hän kuoli sitä tarkoitusta varten ja osti sen sinulle ja minulle, meidän pitäisi uskoa Hänen Sanansa. Aamen. Olkaa hyvä.

50 Se, mitä Jeesus sanoo, on totta: sinä voit juhlia riemuvoittoa jokaisesta riivaajasta, jokaisesta sairaudesta, jokaisesta sairaudesta, jos sinä vain vetoat Jumalan sinulle antamaan määräysvaltaan, josta Jeesus Kristus sanoi: "Mitä tahansa te pyydätte minun nimessäni, sen minä teen." Aamen. Sitä me tänä iltana tarvitsemme. ryhmän ihmisiä, joka nousee [seisomaan]. Jos ne ihmiset, jotka nimittävät itseänsä helluntailaisiksi, kykenisivät liittämään sydämensä yhteen suureen ponnistukseen ja sanovat: "Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hänen voimansa on ylivertainen ja sen, mitä Hän sanoo Sanassaan, Hän tulee osoittamaan todeksi." Aamen. Silloin te tulette näkemään, kuinka seurakunta nousee Jumalan Kirkkauden voimassa ja lähtee liikkeelle. Aamen.

51 Siis, Jairus sanoi: "Tule ja pane kätesi minun tyttäreni päälle, niin hän paranee."

52 Jeesus sanoi: "Minä tulen." [sananmuk: menen]

53 Ja sitten lähdetään. Saatan nähdä kuinka pienen Jairusparan sydän jättää vähän väliä lyöntejä väliin, lähtee mukaan ja sanoo: "Voi, vähät minä välitän siitä, mitä seurakunta sanoo. Hän on nyt tulossa minun matkaani. Hän on tulossa minun kotiini. Ja minä tiedän, että jos Hän mitenkään pääsee kotiini, minä en välitä siitä mitä muut sanovat."

54 Sillä tavalla minäkin tunnen. Kun olin baptistisaarnaaja, ihmiset sanoivat minulle, jos minä menin mukaan: "että pelleileekin noitten hihhulien kanssa", että minä olin yksi heistä. Jeesus tuli eräänä päivänä meille. Halleluja! Minä en välittänyt, mitä ihmiset sanoivat sen jälkeen. Kyllä vain. Ja kun, Hän oli tullut kotiini, se löi asian lukkoon, mitä minuun tulee. Olin iloinen siitä, että Hän tuli sinne. Samantekevää, mitä muu maailma sanoi.

55 Minulle ei merkitse mitään, mitä ihmiset tänä iltana sanovat, kunhan minä tiedän, että Hän on minun kotonani. Aamen. Siellä on nyt kaikki hyvin, on rauhallista ja hiljaista. Jos oli sotia ja ikävyyksiä, ne kaikki laantuivat, kun Jeesus tuli sisään.

56 Voin nähdä, kuinka Jairus kulkee joukon mukana. Sitten tuli shokki. Juuri sillä tavalla perkele tekee. Ensin joku mies tulee juosten ja sanoo: "Älkää enää vaivatko Mestaria, tyttö kuoli jo." Voi, kuolinisku.

57 Näen, kuinka Jairus hätkähtää ja kouraisee sydänalaansa. Näen, että Jeesus, vain jatkaa kävelyä, rauhallisesti, tyynesti, kääntää ihanat silmänsä ja katsoo häneen ja sanoo: "Enkö minä sanonut: 'älä pelkää, usko ainoastaan'?" Aamen. Oi, tuo pieni voimaton sydän alkaa taas lyödä. Mistä syystä? Jairus [hän] tiesi, että tuo sana tuli Immanuelilta. "Enkö minä sanonut sinulle: 'Älä pelkää, sinä tulet näkemään Jumalan kirkkauden'?"

58 Ja jatkaen matkaansa, Jairus sanoo: "Kyllä, Herra, aivan niin."

59 Minä saatan kuulla kuinka he saapuvat talolle, kaikki itkevät siellä ja huutavat ja tulevat ulos sieltä, pitävät kovaa meteliä. Voin nähdä kuinka seurakuntalaiset seisovat siinä ympärillä ja sanovat: "Kyllä-kyllä, sinä häpäisit nyt itsesi, menit sinne ja osoitit, mikä sinä olet." Hyvinpä nähtiin, mikä sinä olet miehiäsi. Niin sitä pitää. Kyllä vain. "Kyllä-kyllä, katso nyt, tuolla sinun tyttäresi nyt makaa kuolleena." Jairus sulkee korvansa ja jatkaa vain matkaansa.

60 Jeesus sanoo: "Älä pelkää." Eikä hän pelännyt. Hän vain jatkaa kulkuaan kuolleen luo.

61 Nyt hänen piti uskoa mahdottomuuksiin, mutta hän uskoo joka tapauksessa, huolimatta siitä, miten mahdotonta se on. Jos Jeesus sanoi niin, se on totta. Aamen. Ottakaa Häntä kiinni Hänen Sanastaan. Se on ratkaisevaa. Ja siinä sitä mennään, kävellään, yksi toisensa jälkeen he kävelevät sisään. Ihmiset alkavat pilkata häntä. [Jeesus] Hän sanoo: "Antakaa tilaa", toisin sanoen: "Olkaa hiljaa. Tuo nainen ei ole kuollut, se tyttö, hän ei ole kuollut, hän nukkuu." Hän tiesi asian paremmin kuin kukaan toinen. Näin on. Ja Hänelle nauretaan, ja koska ihmiset pitävät Häntä pilkkanaan, heidät ajetaan ulos.

62 Älkää tehkö Hänestä pilaa; muuten teidän ajetaan ulos, vuorenvarmasti. [yhtä varmasti kuin maailma on olemassa.] Näin on. Palvokaa Häntä, uskokaa Häneen, Kiittäkää Häntä ja ylistäkää välittämättä siitä, mitä maailma sanoo – tehkää, mitä Hän käskee. Juuri niin. Uskokaa Häntä, turvatkaa Häneen. Älkää joutuko heitetyksi ulos. Saakaa Pyhä Henki: teidät on kastettu Ruumiiseen, sinetöity lunastuksenne päivään asti. Riippumatta siitä, mitä maailma sanoo – Jeesus Kristus, jos Hän kietoo käsivartensa teidän ympärillenne, älkää kiinnittäkö huomiotanne mihin-

kään muuhun, mitä tapahtuu. Aamen.

63 Näen, kuinka Hän kävelee sisään. Ihmiset sanovat: "Voi, me kyllä tiedämme, että tyttö on kuollut. Kuunnelkaa nyt tuota hihhulia, tuolla, ja käyttäytyykin noin, ja sanoo, että tyttö ei muka ole kuollut. Me tiedämme, että hän on kuollut. Ettekö te näe? Tuon miehen päässä ei ole kaikki kunnossa." Ei, ei, se jonka päässä asiat eivät olleet kunnossa, oli se toinen porukka.

64 Niin juuri nykyään sanotaan: "Tuossa seurakunnassa ei kaikki ole kunnossa."

65 Ei seurakunnassa ole mikään vinossa. Ehei. Ihmiset sanoivat kerran, että Paavali ja Silas panivat maailman mullin mallin. Ei, ei, he panivat sen kohdalleen. Alun perin se oli mullin mallin.

66 Näin asiat ovat tänään. Ei maailmaa käännetä ylösalaisin, vaan se käännetään takaisin kohdalleen, ja suunnataan osoittamaan kohti taivasta, jossa Jeesus Kristus istuu, Hänen Majesteettinsa oikealla puolella. Näin asia on. Emme me käännä sitä ylösalaisin, vaan käännämme sen oikeinpäin niin, että se alkaa etsiä. Sitä juuri me täällä Kaliforniassa tarvitsemme tänä iltana, sitä me tarvitsemme kaikkialla maailmassa: herätyksen, joka ravistelee ihmiset tästä maahan sidotusta tilastaan katsomaan kohti taivaallista Isää, joka on asettanut tähdet radalleen tuolla, joka loi, ja on antanut meille määräysvallan niin, että mitä tahansa me pyydämmekään Hänen nimessään, se annetaan [meille].

67 Missä meidän uskomme on? Voi, minä – joskus, häpeän meitä yrittäessäni esitelle heikkoa uskoamme Hänelle.

68 Haluan, että te huomaatte sen. Kun ihmiset heitettiin ulos epäuskonsa ja nauramisensa takia, Jeesus oli yksin noiden surunmurtamien isän ja äidin, Pietarin Jaakobin ja Johanneksen kanssa. Kun Hän oli siellä ulkopuolella, kuulen kuinka ihmiset sanovat: "Odotetaanpa siihen asti, kunnes Jairus tulee ulos, me kyllä kirkotamme hänet. Me heitämme koko hänen sukunsa ulos seurakunnasta." Pappi sanoi: "Ei ole mitään muuta tapaa kestitä tuollaista porukkaa. No, he eivät ole saaneet aikaan mitään muuta kuin häpeää ja kääntäneet maailman ylösalaisin." Kuunnelkaa nyt, miltä tällainen kuulostaa.

69 Mutta kaiken tuon keskellä, Herra Jeesus Kristus, Hänet valtasi voima, joka nousee kaiken tällaisen maahan sidotun arkipäiväisyyden yläpuolelle. Kyllä vain. Hän käveli tuon kylmän hiljaisen kuolleen tytön

hahmon luo – voi, halleluja, otti häntä kädestä, katseli ympärilleen – missä kaikki ovat? He ovat ulkona pilailemassa, arvostelemassa ja kaikkea. Hän [Jeesus] oli voiman vallassa niin, että Hän kykeni puhumaan toiseen maailmaan. Hän puhui kielillä ja sanoi: "Talita", mikä on käännettynä: "Sielu, palaa takaisin tähän tyttöön." Halleluja!

70 Hän on antanut tuon saman voiman seurakunnalleen. Aamen. Kun sinut on hylätty ja olet alakuloinen, Jumala antaa meille kielen, jolla puhua toiseen maailmaan. Kun Jeesus oli ristillä hylättynä ja kaikki ihmiset olivat hylänneet Hänet, Hän kuoli puhuen kielillä: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Ja seurakunta on tänä iltana tuollaisen voiman vallassa. Halleluja!

71 Tuo kuollut tyttö oli maannut siellä, kuolleena ja palsamoituna, hän makaa kukkasin koristetulla vuoteella, ja ihmiset ovat hänen ympärillään. Kuolevainen sielu oli poissa, tuonpuoleisessa, ja se tunsi Herransa, ja se sielu palasi tuohon ruumiiseen ja tyttö, joka oli maannut siinä kuolleena ja palsamoituna – joka makasi vuoteella, nousi jälleen jaloilleen. Halleluja!

72 Voin hyvin kuvitella, millainen Jairuksen todistus oli ympäri maata. Ettekö tekin?

73 Samoin on tänä iltana. Nuo ihmiset, jotka ovat kerrankin päässeet tekemisiin Jeesuksen Kristuksen kanssa, ja tuntevat Hänen ylösnousemusvoimansa, tuntevat Hänen parantavan voimansa: älkää välittäkö, mitä maailma sanoo, mitä kukaan sanoo, jos te olette milloinkaan saaneet yhteyden Jeesus Kristukseen, te tiedätte, että Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti – ja maailma ja se, mitä ihmiset sanovat ei merkitse tämän vertaa. [veli Branham napsauttaa sormiaan] Aamen!

74 Pyhä Henki on nyt tässä rakennuksessa. Samalla, kun minä seison täällä ja yritän säilyttää voitelun edessä olevaa parantamiskokousta varten, tämä koko rakennus tuntuu muuttuvan silmissäni maidonvalkoiseksi. Minä en ole fanaatikko. En edes usko fanaattisuuteen, mutta minä uskon siihen, mitä näen. Tiedän, mistä puhun. Näin asia on. Pyhän Hengen voitelu on tulossa tähän rakennukseen juuri nyt. Pyhän Hengen voima on täällä parantaakseen jokaisen ihmisen, juuri nyt, tässä puhujanlavalla. En usko, että on… Jos te vain teette… Varmasti Jumala on osoittanut teille, näiden viimeisten parin illan aikana, näissä kokouksissa ja asioissa, että minä puhun teille totta.

75 Minä sanon teille, jos koskaan olen puhunut totta, minä teen sen nyt, Jumalan edessä, että Jeesus Kristus on parantanut teistä jokaisen 1900 vuotta sitten. Ainoa, mitä teidän täytyy tehdä, on ottaa se vastaan juuri nyt Hänen tuonpuoleisessa olevan, sovittavan verensä perusteella. ”Hänet on haavoitettu meidän rikkomuksiemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden: rangaistus oli Hänen päällänsä, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu”, nyt, jokainen ihminen on -, täällä. Ja ainoa, mitä evankeliumin saarnaaminen saa aikaan tai mikä tahansa muu, ainoastaan julistaa elävän Jumalan voimaa, osoittaakseen, että Hän on täällä.

76 Samalla, kun minä olen seissyt täällä puhumassa, ja ajatellut Jumalaa, ja siunannut Häntä, minä tiedän, että Hän on täällä, tässä rakennuksessa nyt. Se sama Jumala, joka oli siellä talossa Jairuksen kanssa, tuon kuolleen tytön kanssa, nosti hänet kuolleista; tuo Sama, joka oli Pietarin kanssa tuolla järvellä silloin yöllä, kun Hän sanoi… tuli kävellen vetten päällä; tuo Sama, jonka viitan helmaa tuo nainen kosketti, seisoo täällä teidän keskellänne tänä iltana. Näin asia on. Pyhä Henki, Jeesus sanoi: ”Missä kaksi tai kolme on koolla, minä olen siellä heidän keskellänsä.” Hän on täällä.

77 Jokainen ihminen täällä, minä sanon Jumalan Sanan valtuuttamana, Hänen Poikansa, Jeesus Kristuksen nimessä, jonka edessä minä seison tuomiopäivänä, että Hänen voimansa on riittävä juuri nyt.

78 Näen juuri jonkin liikkuvan, en tiedä, mitä yleisön keskellä on tapahtumassa. En oikein tiedä, mitä sanoisin. En saa sanaa suustani. Minä tiedän, että Hän on täällä nyt. Näin on. Minä näen, kuinka Pyhä Henki liikkuu tässä yleisössä. Minä en… Hän – Hän, ei aio antaa minun kutsua rukousjonoa.

79 Minä näen Sen juuri nyt. Se leijuu värillisen naisen, joka istuu täällä, yllä, jolla on kasvain, hän istuu siellä pieni valkoinen hattu päässään. Hänellä on kasvain. Se kasvain on vatsassa, eikö olekin, rouva? Nuoskaa seisomaan. Se on lähtenyt teistä nyt. Te olette parantunut. Voitte mennä kotiin. Aamen.

80 Oi, olkoon Herran Jeesuksen Kristuksen nimi siunattu, joka äärettömässä voimassaan ja armossaan…

81 Kyllä, minä näen Hänen, kyllä, seisovan erään rouvan yläpuolella, aivan täällä, hän istuu ja katsoo minuun siellä rivin päässä. Hän kärsii mu-

nuaiskivistä. No niin, rouva, nouskaa ylös. Jeesus Kristus paransi teidät. Menkää kotiin nyt. Teidän uskonne on parantanut teidät.

82 Siellä istuu rouva aivan hänen takanaan, parisen riviä siitä taaksepäin ja kaksi paikkaa keskemmällä, hänellä on syöpä. Rouva, haluatteko te parantua? Jeesus Kristus parantaa teidät. Nouskaa seisomaan. Halleluja! Oi!

83 Mitä te siitä ajattelette, rouva? Minä tunsin teidät hetki sitten; teillä on kasvain, eikö olekin? Nouskaa jaloillenne hetkeksi. Uskotteko te, että minä olen Hänen palvelijansa? Uskotteko te, että minä olen saarnannut totuutta? Uskotteko te, että Jeesus Kristus on täällä – samana eilen, tänään ja ikuisesti? Teillä on kasvain, ja se kasvain on päässä, eikö olekin? Pankaa kätenne päänne päälle ja sanokaa: "Herra, Jumala, nyt minä nuhtelen vihollista." Pankaa kätenne oman päänne päälle.

84 Oi, Isä, minä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä, jota minä edustan nyt, että sinä tuomitset tuon riivaajan ja otat sen pois tuosta naisesta Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan nimessä.

85 Jumala siunatkoon sinua sisareni. Usko Jumalaan. Älä epäile.

86 Hetkinen. Jokin liikkuu nyt rakennuksen poikki, tuo sama Herra Jeesus, joka seisoi ja katseli yleisöä, ja on nähnyt, mitä ihmiset tekevät. Hän tuntee ihmisten ajatukset, Hän näkee, mitä ihmiset ovat tehneet ja niin edelleen. Se on tuo sama Herra Jeesus, joka on täällä juuri nyt. Minä en ole ikinä ennen nähnyt tätä tällä tavalla, mutta näin vain se menee.

87 Kyllä, näen sen liikkuvan taas. Kyse on naisesta, hän – hän kärsii heikkoudesta. Hän istuu aivan siellä takana. Hän katsoo minuun juuri nyt. Hän on tullut… Hän on lähetyssaarnaaja. Te olette tullut vetten takaa, jostakin. Minä näen vettä, ja te tulette Afrikasta ettekö tulekin? Näin on …?… Te olette parantunut. Menkää kotiin, Jumala on tehnyt teidät terveeksi. Halleluja!

88 Jumala on parantanut teidät jokaisen. Nouskaa seisomaan, kaikki.

89 Kaikkivaltias Jumala, Sinun Poikasi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, lähetä siunauksesi ja voimasi, ja paranna koko tämä yleisö…?… Jeesuksen Kristuksen nimen kautta.

90 Nouskaa seisomaan. Jokainen rampa, jokainen, jokainen ihminen on parantunut. Nostakaa kätenne ja antakaa Jumalalle kiitos. Nouskaa ylös pyörätuoleistanne, ja kaikkea. Antakaa Kaikkivaltiaalle Jumalalle sija sydämessänne ja luottakaa Häneen kun jatkatte omaa tietänne.